

[PROPRYJETARZ *sb m*

N sg propryj(e)tãrz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zakonnik posiadający własność prywatną wbrew ślubowi ubóstwa [proprietarius Łac śr]: iż w świętym prawie kościelnym to vchwalono/ że zakonnik proprietarz/ nie ma być pogrzebion w kościele [...] ale żeby był pochowan ná mieyfcu nie święconym. WysFortka 1588 49.

MPi